

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu.

Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą.

Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozproszyć wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

3 lutego 2023 roku
Piątek – godz. 19.00

GRANDIOSO ELGAR | SIBELIUS

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. M. Karłowicza w Szczecinie

Senja Rummukainen wiolonczela
Rune Bergmann dyrygent

W programie:

EDWARD ELGAR

Koncert wiolonczelowy e-moll op. 85 [28']

- Adagio – Moderato
- Lento – Allegro molto
- Adagio
- Allegro – Moderato – Allegro (ma non troppo) – Poco più lento – Adagio

/przerwa/

JEAN SIBELIUS

Symfonia nr 1 e-moll op. 39 [44']

- Andante (ma non troppo) – Allegro energico
- Andante (ma non troppo lento)
- Scherzo: Allegro
- Finale (Quasi una fantasia): Andante – Allegro molto – Andante assai – Allegro molto come prima – Andante (ma non troppo)

SENJA RUMMUKAINEN

Jest laureatką VI nagrody Międzynarodowego Konkursu im. Piotra Czajkowskiego w Moskwie (2019). Kilka lat wcześniej zdobyła I nagrodę w Krajowym Konkursie Wiolonczelowym w Turku (2014), była również finalistką Międzynarodowego Konkursu im. Guilherminy Suggia w Portugalii.

Jako solistka grała m.in. z Orquestra Sinfónica do Porto Casa da Música, St. Petersburg Philharmonic Orchestra, Ostrobothnian Chamber Orchestra, Pori Sinfonietta, Tapiola Sinfonietta i orkiestrami z Turku, Oulu, Jyväskylä, Kuopio, Joensuu i Vaasa. Współpracowała z tak znakomitymi dyrygentami, jak Leif Segerstam, Dima Slobodeniouk, Jorma Panula i Petri Sakari.

W Finlandii jest wysoko ceniona jako kameralistka. Od wielu lat jest stałym gościem najważniejszych fińskich festiwali, jak Kuhmo Chamber Music Festival, Turku Music Festival, Oulu Music Festival czy RUSK Chamber Music Festival. W latach 2017–2021 pełniła (wraz z Johannesem Piirto, Kasmirem Uusitupą, Tami Pohjolą i Riiną Piirilä) funkcję dyrektora artystycznego Festiwalu Kamarikesä w Helsinkach. Muzykę kameralną prezentuje w całej Europie, można ją nadto usłyszeć w ścieżce dźwiękowej do filmu Aku Louhimies „The Wait”. W sezonie 2021/2022 Senja Rummukainen debiutowała jako solistka z BBC Symphony Orchestra wykonując Koncert wiolonczelowy e-moll Elgara w Barbican Centre (dyrygował Sakari Oramo) oraz z Finnish Radio Symphony Orchestra pod dyktando jej szefa, Nicholas Collona (grała Koncert potrójny C-dur Beethovena wraz z Ottonem Antikainenem i Fanny Söderström).

Senja Rummukainen odbywa obecnie studia podyplomowe na Universität der Künste Berlin pod kierunkiem Jensa Petera Maintza. Wcześniej studiowała u Trulsa Mørka (Norwegian Academy of Music), Young-Chang Cho (Folkwang Universität der Künste Essen), Marko Ylönen (Sibelius Academy) oraz Taru Aarnio i Allara Kaasika (East Helsinki Music Institute). Uczestniczyła w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Davida Geringasa, Reinharda Latzko i Wolfganga Boettchera. Artystka gra na wiolonczeli Giovanniego Grancino z 1698 roku, używanej jej przez OP Art Foundation.

RUNE BERGMANN

Dyrektor artystyczny i główny dyrygent Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie. Pełni jednocześnie funkcję dyrygenta szwajcarskiej Argovia Philharmonic i dyrektora muzycznego kanadyjskiej Calgary Philharmonic Orchestra. Pełna energii osobowość, wszechstronność i obszerny repertuar – klasyczny, romantyczny, operowy, współczesny – stawiają Rune Bergmanna w szeregu najbardziej utalentowanych młodych skandynawskich dyrygentów.

W ostatnich sezonach koncertowych Rune Bergmann współpracował z uznanymi orkiestrami symfonicznymi i operowymi w Ameryce Północnej (m.in. w Baltimore, Detroit, Edmonton, Houston, New Jersey oraz Pacific Symphony Orchestra i New Mexico Philharmonic), w Europie zaś stanął na podium m.in. zespołów Bergen Philharmonic, Oslo Philharmonic, Münchner Symphoniker, Orchestra della Svizzera Italiana, Orquesta Sinfónica Portuguesa, Orquesta de Valencia i Staatskapelle Halle. Prowadził także przedstawienia „Cyrulika sewilskiego” i „Traviaty” w Norweskiej Operze Narodowej, zadebiutował w amerykańskiej Yale Opera w produkcji „Snu nocy letniej” Brittena, zrealizowanej przez Claudię Solti.

W sezonie 2022/2023 Rune Bergmann jako dyrygent gościnny ponownie stanie na podium orkiestr symfonicznych z Baltimore, Karoliny Północnej i Malagi. Zadebiutuje także z niedawno powstałą ADDA Simfònica w Alicante (Hiszpania). W 2018 roku ukazało się pierwsze nagranie Bergmanna z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii w Szczecinie, na którym znalazła się Symfonia e-moll „Odrodzenie” Mieczysława Karłowicza – utwór, który od tego czasu stał się głównym punktem repertuaru Bergmanna. Wcześniej w swojej karierze Rune Bergmann pełnił funkcję pierwszego kapelmistrza i zastępcy dyrektora muzycznego Theater Augsburg, był również głównym dyrygentem gościnnym Orkiestry Symfonicznej w Kownie, a także pomysłodawcą i dyrektorem artystycznym innowacyjnego norweskiego festiwalu Fjord Cadenza od chwili jego powstania w 2010 roku.

Jest także utalentowanym multiinstrumentalistą. Gra na trąbce, fortepianie, skrzypcach i altówce, a jego pasją jest jazz.

GRANDIOSO ELGAR | SIBELIUS

Koncert wiolonczelowy e-moll op. 85 (1919) Edwarda Elgara (1857–1934) jest jednym z dwóch – obok dzieła Antonína Dvořáka – najczęściej wykonywanych późnoromantycznych koncertów na ten instrument. Zarazem jest to utwór bardzo odmienny od wcześniejszych koncertów wiolonczelowych: wielce intymny i skoncentrowany, zawierający uniwersalne przesłanie, acz niezwykle blisko związany z atmosferą czasu, w którym powstał. Po zakończeniu I wojny światowej Elgar zdał sobie sprawę, że po doznanych okrucieństwach i cierpieniach życie w Europie nigdy już nie będzie takie samo. Myślał wówczas wręcz o zaprzestaniu pisania muzyki...

Koncert e-moll jest elegijnym lamentem nad bezpowrotnie utraconym światem, muzycznym ekwiwalentem Hamletowskiego pytania „Być albo nie być” – zostaje ono zadane słuchaczowi w postaci czterech dramatycznych akordów instrumentu solowego, niepoprzedzonych tradycyjnym dla formy koncertu wstępem orkiestrowym. Wprowadzają one w mroczny nastrój dzieła – akordom tym delikatnie odpowiadają smyczki, rogi i klarnety, po czym pojawia się lament altówek. Główny temat ulega przekształceniom, słychać w nich narastające cierpienie – on sam powraca w końcu w partii wiolonczeli, lecz jakby przytłumiony. Drugi temat rozpoczyna się od dialogu smyczków i instrumentów dętych drewnianych. Powrót tematu pierwszego kończy się trzema ostrymi dźwiękami wiolonczeli.

Część druga to krótkie, pastoralne interludium – wspomnienie szczęśliwych dni, zainspirowane klimatem domu Elgara w Brinkwells. Część trzecia (podobnie jak Andante z jego Koncertu skrzypcowego h-moll) utrzymana jest w tonacji B-dur i zdaje się sugerować atmosferę głębokiej nocy, zarazem słychać w niej echa ukochanego mistrza – Roberta Schumanna. Wydaje się, że czas stanął w miejscu, powstrzymany niezmaconą pogodą muzyki Adagia...

Gdyby szukać hasła opisującego część czwartą koncertu, brzmiałoby ono: oto smutek kroczy poprzez świat. Żałośnie brzmiąca wiolonczela musi przebić się przez szorstkie brzmienie orkie-

stry. Próbuje się przyłączyć do jej tematu, następnie intonuje drugi temat, podjęty w orkiestrowych dygresjach. Powrotowi tematu pierwszego, granego przez grupę wiolonczel, towarzyszą niemal agresywnie brzmiące instrumenty dęte drewniane i blaszane. Rdzeniem utworu jest monolog wiolonczeli. Stonowany charakter pierwszego tematu sugeruje, że groza przemocy została przezwyciężona, pojawia się nadzieja na pojednanie. Lecz słychać nadal wyraźny smutek, jawnie kwestionujący tę próbę pocieszenia. Powracają otwierające dzieło akordy – brzmiącym krzyk rozpacz... Czyżby ujawniono tu zbyt wiele prawdy o naturze świata?

Czteroczęściowa budowa utworu właściwsza jest raczej symfonii, niż koncertowi. Dzieło jest niezwykle osobiste i intymne, przepełnione męską rozpaczą – jego przełomowych (i zarazem referencyjnych) nagrań dokonali mistrzowie tej miary, co Pablo Casals, Jacqueline du Pré, Yo-Yo Ma czy Mischa Maisky. (28')

Lata dziewięćdziesiąte XIX wieku były w Finlandii okresem wzrastającego niepokoju: względną autonomię tej krainy uszczuplały coraz bardziej kolejne dekrety władz Rosji. W owym czasie **Jean Sibelius** (1865–1957) skomponował szereg poematów i obrazów symfonicznych, poprzez które dał się poznać jako zdecydowany zwolennik walki pod sztandarem fińskiej wolności. Pisząc jednak swą **I Symfonię e-moll op. 39** (1899) postanowił wkroczyć na teren twórczości absolutnej – wolnej zatem od pozamuzycznej programowości. Jego styl zdradza tu jeszcze dyskretnie ślady wpływów Czajkowskiego, Griega i Brucknera.

Część pierwszą otwiera melancholijny śpiew klarnetu, któremu towarzyszy ciche tremolo kół. Ów początek zawiera materiał, z którego Sibelius uformował w zasadzie wszystkie motywy dzieła („symfonia – jak utrzymywał kompozytor – musi mieć swoją ścisłą strukturę, logikę i własny styl”). Grupie smyczków został powierzony pierwszy temat, drugi – instrumentom dętym drewnianym (zrazu są to frazy jakby ptasie, potem pojawia się melodia zabarwiona orientalnie). Smyczki z tłumikami nadają tajemniczy charakter części drugiej; jako kontrast służy grany w formie kanonu prosty temat: w brzmieniu fagotów Sibelius dopatrywał się czegoś „pierwotnie fińskiego”.

Rozpierająca część trzecią energia każe nam pomyśleć o scherzach Brucknera. Na tle pizzicata kotły oznajmują donośnie główny motyw, który wędruje następnie przez pozostałe instrumenty; trio zaś to wolna od wszelkich trosk idylla. Na początku swobodnie ukształtowanego finału (charakterystyczne określenie: quasi una fantasia!) rozbrzmiewa znów temat wstępu do części pierwszej, tym razem w smyczkach. Rozgorączkowanie pojawiającego się następnie Allegro molto znajduje swe spełnienie w podniosłym hymnie; to, co tragiczne, ostatecznie jednak zwycięża i symfonia kończy się niepokojąco wieloznacznie: dwoma zrezygnowanymi akordami pizzicato. (44')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

10.02.
pt, 19:00

Sala symfoniczna

GRANDIOSO
Villegas gra RODRIGA

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Pablo Sáinz Villegas gitara

José Maria Moreno dyrygent

M. de FALLA – Suita nr 2 z baletu „Trójgraniasty kapelusz”

J. RODRIGO – Concierto de Aranjuez

S. PROKOFIEW – Suita nr 2 z baletu „Romeo i Julia” (fragmenty)

15.02.
śr, 19:00

Sala symfoniczna

MISTERIOSO
Artur Ruciński | VERDI | KARŁOWICZ

Artur Ruciński baryton

Anna Marchwińska fortepian

W programie pieśni Mieczysława Karłowicza

oraz arie z oper Giuseppe Verdiego:

aria Germonta „Di Provenza il mar, il suol” z opery „Traviata”

aria Francesca „Vecchio! Spiccai da te quell’odiato” z opery „Zbójcy”

aria Hrabiego Luny „Il balen del tuo sorriso” z opery „Trubadur”

aria Renata „Alzati! Eri tu che macchiavi” z opery „Bal maskowy”

Sehr geehrte Damen und Herren,

im Rahmen der Konzertsitten wird bekanntlich angenommen, dass erst nach Beendigung einer mehrsätzigen Komposition applaudiert werden darf.

Kurze Pausen zwischen den einzelnen Sätzen sind mit Stille gefüllt.

Der Beifall zwischen den Sätzen kann sowohl Musiker als auch andere Zuhörer verwirren und infolgedessen durch Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichte machen.

27. Februar 2023
Freitag – 19.00 Uhr

GRANDIOSO ELGAR | SIBELIUS

Sinfonieorchester
der Mieczysław Karłowicz Philharmonie Szczecin

Senja Rummukainen Cello
Rune Bergmann Leitung

Programm:

EDWARD ELGAR

Cellokonzert e-Moll op. 85 [28']

- Adagio – Moderato
- Lento – Allegro molto
- Adagio
- Allegro – Moderato – Allegro (ma non troppo) – Poco più lento – Adagio

/Pause/

JEAN SIBELIUS

Sinfonie Nr. 1 e-Moll op. 39 [44']

- Andante (ma non troppo) – Allegro energico
- Andante (ma non troppo lento)
- Scherzo: Allegro
- Finale (Quasi una fantasia): Andante – Allegro molto – Andante assai – Allegro molto come prima – Andante (ma non troppo)

SENJA RUMMUKAINEN

Sie erhielt 2019 den 6. Preis beim Internationalen Tschaikowsky-Wettbewerb in Moskau. Im Jahre 2014 gewann sie den 1. Preis beim Nationalen Cellowettbewerb in Turku, sie war auch Finalistin des Internationalen Guilhermina-Suggia-Wettbewerbes in Portugal.

Als Solistin konzertierte sie u.a. mit dem Orquestra Sinfónica zum Porto Casa da Música, dem St. Petersburg Philharmonic Orchestra, dem Ostrobothnian Chamber Orchestra, der Pori Sinfonietta, der Tapiola Sinfonietta und den Orchestern in Turku, Oulu, Jyväskylä, Kuopio, Joensuu und Vaasa. Sie arbeitete mit namhaften Dirigenten wie Leif Segerstam, Dima Slobodeniouk, Jorma Panula und Petri Sakari zusammen. In Finnland ist sie als Kammermusikerin hoch geschätzt. Seit vielen Jahren gastiert sie regelmäßig bei den wichtigsten finnischen Festspielen wie dem Kuhmo Chamber Music Festival, dem Turku Music Festival, dem Oulu Music Festival und dem RUSK Chamber Music Festival. In den Jahren 2017–2021 war sie (zusammen mit Johannes Piirto, Kasmir Uusitupa, Tami Pohjola und Riina Piirilä) künstlerische Leiterin des Kamarikesä Festivals in Helsinki. Sie präsentiert Kammerwerke europaweit (und ist auch im Soundtrack zu Aku Louhimies' Film „The Wait“ zu hören).

In der Saison 2021/2022 debütierte sie mit dem BBC Symphony Orchestra unter der Leitung von Sakari Oramo (im Barbican Center führte sie Elgars Cellokonzert e-Moll auf) und mit dem Finnish Radio Symphony Orchestra unter der Leitung von Nicholas Collon (mit Otto Antikainen und Fanny Söderström spielte sie Beethovens Tripelkonzert C-Dur). Senja Rummukainen absolviert derzeit ihr Konzert-Examen-Studium an der Universität der Künste Berlin bei Jens Peter Maintz. Zuvor studierte sie bei Truls Mørk (an der Norwegian Academy of Music), Young-Chang Cho (an der Folkwang Universität der Künste Essen), Marko Ylönen (an der Sibelius-Akademie) sowie bei Taru Aarnio und Allar Kaasik (beim East Helsinki Music Institute). Sie nahm an Meisterkursen bei David Geringas, Reinhard Latzko und Wolfgang Boettcher teil.

Die Künstlerin spielt ein Instrument von Giovanni Grancino (1698), das ihr von der OP Art Foundation zur Verfügung gestellt wurde.

RUNE BERGMANN

Er ist künstlerischer Leiter und Chefdirigent des Sinfonieorchesters der Philharmonie Szczecin, zugleich ist er als Chefdirigent des Schweizer Argovia Philharmonic und Musikdirektor des kanadischen Calgary Philharmonic Orchestra tätig.

Der energiegeladene und vielseitige Dirigent, dessen umfangreiches Repertoire Klassik, Romantik und Moderne umfasst, darunter Orchester- und Bühnenwerke, gilt als einer der begabtesten jungen skandinavischen Dirigenten. Zu Bergmanns jüngsten Gastengagements gehören Konzertwochen mit den Orchestern in Baltimore, Detroit, Edmonton, Houston und New Jersey sowie mit dem Pacific Symphony Orchestra, dem New Mexico Philharmonic u.a. In Europa dirigierte er u.a. das Bergen Philharmonic, das Oslo Philharmonic, die Münchner Symphoniker, das Orchestra della Svizzera Italiana, das Orquesta Sinfónica Portuguesa, das Orquesta de Valencia und die Staatskapelle Halle. Er leitete auch Aufführungen von „Il barbiere di Siviglia“ und „La Traviata“ an der Norwegischen Nationaloper und gab sein US-Operndebüt in Brittnens „A Midsummer Night's Dream“ in der Inszenierung von Claudia Solti an der Yale Opera.

Gastengagements in der Saison 2022/2023 führen Bergmann erneut an die Podien des Baltimore, North Carolina und Malaga Symphony Orchestras. Außerdem wird er sein Debüt bei der kürzlich gegründeten ADDA Simfónica in Alicante (Spanien) geben. 2018 erschien Bergmanns erste Aufnahme mit der Philharmonie Szczecin, auf der die Sinfonie e-Moll „Wiedergeburt“ von Mieczysław Karłowicz zu hören ist – ein Werk, das inzwischen zu einem Schwerpunkt in Bergmanns Repertoire geworden ist. Zu Beginn seiner Karriere war Rune Bergmann Erster Kapellmeister und stellvertretender Generalmusikdirektor am Theater Augsburg; er war auch Erster Gastdirigent der Kaunas City Symphony und ist seit der Gründung 2010 künstlerischer Leiter des innovativen Fjord Cadenza Festivals in Norwegen.

Er ist talentierter Multiinstrumentalist, spielt Trompete, Klavier, Violine und Bratsche – überdies ist Jazz seine Leidenschaft.

GRANDIOSO

ELGAR | SIBELIUS

Das **Cellokonzert e-Moll op. 85** (1919) von **Edward Elgar** (1857–1934) ist eines der am häufigsten aufgeführten Werke der spätrömantischen Celloliteratur – als anderes Beispiel wäre Dvořáks Konzert h-Moll anzuführen. Elgars Komposition unterscheidet sich von früheren Cellokonzerten in hohem Grade: ein intimes Musikstück, zugleich von großer Intensität. Einerseits enthält es eine universelle Botschaft, andererseits ist es von der Stimmung seiner Entstehungszeit stark geprägt. Nach dem Ersten Weltkrieg war Elgar sich im Klaren darüber, dass Europa nach allen erlebten Grausamkeiten nie gleich aussehen werde. Er gedachte sogar das Komponieren aufzugeben...

Sein Cellokonzert ist eine Art elegisches Lamento, Trauergesang über die verlorene Welt, musikalisches Äquivalent der Hamlet-Frage „Sein oder Nichtsein“, die dem Zuhörer in Form der vier dramatischen Akkorde des Soloinstruments gestellt wird, was ihn sofort in die düstere Stimmung des Werkes einführt – wohlgemerkt, dem Soloeinsatz stellte Elgar keine traditionelle Orchestereinleitung voran. Den Akkorden entgegen Streicher, Klarinetten und Hörner, hörbar wird das sanfte Weinen der Bratschen. Das Hauptthema wandelt sich allmählich, wird immer schmerz erfüllt, taucht wieder in der Cellostimme quasi gedämpft auf. Das Seitenthema erscheint im Dialog von Streichern und Holzblasinstrumenten. Die Wiederkehr des Hauptthemas pointieren drei scharfe Cellotöne.

Der zweite Satz ist ein kurzes, pastorales Zwischenspiel, eine von der Atmosphäre von Elgars Haus in Brinkwells inspirierte Glückserinnerung. Der dritte Satz (in B-Dur, wie Andante aus Elgars Violinkonzert) suggeriert die Mitternachtsstimmung, Einflüsse von Robert Schumann, dem höchst geschätzten Meister, lassen sich hier bemerken. Dieses anmutsvolle Adagio hinterlässt das Gefühl, als bliebe die Zeit stehen...

Der vierte Satz ließe sich wiederum mit folgender Devise umschreiben: Wehmut schreitet durch die Welt. Das finster klingende Cello muss sich durch Orchesterinstrumente drängen. Es versucht sich an ihr Thema anschließen, dann leitet seine Melodie ein, die das Ensemble in seinen

Exkursen aufgreift. Mit dem von der Cellogruppe präsentierten Hauptthema gehen geradezu aggressive Töne der Holz- und Blechblasinstrumente einher. Den Kern dieses Satzes bildet ein erhabener Monolog des Soloinstruments. Gelinderter Klang der ersten Phrase scheint zu suggerieren, dass das Unglück überwunden wurde, die Traurigkeit aber tritt wieder zu Tage, was diesen Tröstungsversuch in Frage stellt. Die tragischen Akkorde des Anfangs erklingen nochmals wie ein Schrei voll Verzweiflung und Angst... Ist die Natur der Welt nicht allzu sehr enthüllt worden?

Viersätzliche Struktur des Werkes entspricht vielmehr dem Schema einer Sinfonie (und nicht der traditionellen Konzertform). Dies ist ein intimes, höchstpersönliches Werk, ein männliches und zugleich verzweifelter Geständnis, was berühmte und empfohlene Aufnahmen (von Pablo Casals, Jacqueline du Pré, Yo-Yo Ma oder Mischa Maisky) bestätigen. (28')

Die neunziger Jahre des 19. Jahrhunderts waren eine Zeit zunehmender Unzufriedenheit in Finnland (es war ein autonomes Großfürstentum des Russischen Reiches, doch die Rechte des Landes wurden durch russische Dekrete geschmälert). Zu dieser Zeit komponierte **Jean Sibelius** (1865–1957) eine Reihe von orchestralen Dichtungen und Tableaux, die ihn in der Rolle des wichtigsten musikalischen Vertreters der finnischen Sache bestätigten. Indem er seine **Sinfonie Nr. 1 e-Moll op. 39** (1899) schuf, beschloss er sich der Tradition der absoluten Musik zuzuwenden; diverse Anklänge etwa an Tschaiowski, Grieg und Bruckner sind hier unüberhörbar.

Den Kopfsatz eröffnet eine schwermütige Klarinettenmelodie, die von dem diskreten Tremolo der Pauke begleitet wird. Dieser Beginn enthält den Erfindungskern für praktisch alle Motive des Werkes („eine Sinfonie – wie der Komponist behauptete – muss im Aufbau Strenge, Stil und Logik haben“). Das erste Thema spielt die Streichergruppe, das zweite wurde den Holzbläsern anvertraut: Zuerst tragen sie zwitschernd kurze Phrasen vor, danach intonieren sie eine orientalisches gefärbte Melodielinie. Die gedämpften Streicher klingen im Andante-Satz mysteriös; als Kontrast erscheint bei den Fagotten im Kanon ein schlichtes, nach Sibelius' Worten „urfinnisches“ Thema.

Der robuste Charakter des Scherzos lässt an Bruckner denken. Das kernige Hauptmotiv, zuerst von den Pauken vorgetragen, wandert durch alle Holzbläser und Streicher. Das Trio bildet eine Art Idyll, wo eine wirklich ungetrübte Stimmung herrscht. Zu Beginn des frei geformten Finales (Quasi una fantasia!) kehrt das Klarinettenthema der Introduction wieder, gespielt diesmal von expressiven Violinen, die vom Blechgebrüll unterbrochen werden. Das Hektische des folgenden Allegro molto steigert sich ins Hymnische; in den letzten Takten nimmt die Tragödie überhand, und nach dem vergeblichen Aufstand des Orchesters gegen ein unerbittliches Schicksal endet die Sinfonie mit zwei resignierten Pizzicato-Akkorden. (44')

Piotr Urbański

(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

WIR LADEN SIE ZU UNSEREN KONZERTEN EIN:

10.02.

Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO

Villegas spielt RODRIGO

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin

Pablo Sáinz Villegas Gitarre

José Maria Moreno Leitung

M. de FALLA – Suite Nr. 2 aus dem Ballett „Der Dreispitz“

J. RODRIGO – Concierto de Aranjuez

S. PROKOFIEW – Suite Nr. 2 aus dem Ballett „Romeo und Julia“
(Auszüge)

15.02.

Mi, 19:00

großer Konzertsaal

MISTERIOSO

Artur Ruciński | VERDI | KARŁOWICZ

Artur Ruciński Bariton

Anna Marchwińska Klavier

Lieder von Mieczysław Karłowicz

und Auszüge aus Opern von Giuseppe Verdi:

Arie des Germont „Di Provenza il mar, il suol“ aus der Oper
„La Traviata“

Arie des Francesco „Vecchio! Spiccai da te quell’odiato“ aus der
Oper „I Masnadieri“

Arie des Grafen Luna „Il balen del suo sorriso“ aus der Oper
„Il Trovatore“

Arie des Renato „Alzati! Eri tu che macchiavi“ aus der Oper
„Un ballo in maschera“

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

KONCERTMISTZR / KONZERTMEISTER

Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1. VIOLINE

Monika Sawczuk

Edyta Wolańska

Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska

Joanna Hajkiewicz

Alina Krzyżewska

Olga Rozmus

Maciej Musiał

Wioletta Borkowska

Anna Majewska

Dominik Gugała

Marcin Kieruczenko

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Anna Muzyk

Diana Miszkiel-Gugała

Robert Smoliński

Magdalena Pajestka

Małgorzata Kazimierczak

Anna Czechorowska

Małgorzata Borowiecka

Patrycja Kozak

Robert Cybulski

Zoia Piankowska

ALTÓWKA / BRATSCHE

Grzegorz Sadowski

Wojciech Mazur

Ewa Kuśnierz

Dominika Kotlicka

Ludmiła Rusin

Izabela Joniec

Magdalena Dąbrowska*

Gabriela Świdrów*

WIOLONCZELA / VIOLONCELLO

Ihor Chilipik

Hanna Możejewska

Klara Świdrów

Jacek Tomczak

Katarzyna Meisinger

Dorota Cieśla

Beata Sawrymowicz

KONTRABAS / KONTRABASS

Karol Nasiłowski

Paweł Jędrzejewski

Wojciech Gunia

Robert Możejewski

Jan Gottschling

FLET / FLÖTE

Filippo del Noce

Elżbieta Podleśny-Głowacka

OBÓJ / OBOE

Mateusz Żurawski
Katarzyna Rachmaciej

KLARNET / KLARINETTE

Piotr Wybraniec
Krzysztof Baturo

FAGOT / FAGOTT

Edyta Moroz
Anna Bownik

WALTORNIA / HORN

Marcin Drużdż*
Radosław Zamojski
Oleksandr Melnychenko
Dawid Kostrzewa

TRĄBKA / TRUMPETE

Dawid Głogowski
Marcin Olkowski
Bogdan Rymaszewski

PUZON / POSAUNE

Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkas

TUBA

Tomasz Zienkiewicz

KOTŁY / PAUKEN

Dariusz Jagiełło

PERKUSJA / SCHLAGZEUG

Jacek Wierzechowski
Bogdan Pilak

HARFA / HERFE

Barbara Stalmierska

*gościnnie / als Gast

GALERIA POZIOM 4

Zapraszamy na wystawę:

CHRIS NIEDENTHAL PRL – RP / wystawa fotografii

19 stycznia – 31 marca 2023

„Fotografuję Polskę i polską historię współczesną już od 50 lat. Jestem Polakiem urodzonym w Anglii i obserwowałem Polskę właściwie okiem młodego Anglika. Moje dwa kraje różniły się we wszystkim - i stąd to moje zainteresowanie. Przez te 50 lat Polska zmieniła się w imponujący sposób, a ja z czasem stałem się nieco starszym, polskim już Polakiem. Na wystawie tej znajdują się moje fotografie i z życia codziennego, i politycznego. Nigdy jeszcze nie odłożyłem aparatu”.

Chris Niedenthal urodził się w polskiej rodzinie w Londynie. Studiował fotografię w London College of Printing, po czym w 1973 roku przyjechał do Polski na kilka miesięcy i pozostał do dziś.

Galeria dostępna w soboty i niedziele w godzinach 12:00 - 16:00 (ostatnie wejście 15:30)

Bilety w cenie 10 zł do kupienia w kasach i na stronie Filharmonii.

Dla gości koncertów galeria dostępna w dniu koncertu:

pół godziny przed, w przerwie i po koncercie z ważnym biletem na dany koncert.

Partnerzy Galerii:

edu

Filharmonia

Donuta zaprasza to cykl koncertów kameralnych z udziałem Muzyków Orkiestry Symfonicznej Filharmonii w Szczecinie, które w sezonie 2022/2023 dedykowane są grupom przedшкоlnym, wczesnoszkolnym oraz – po raz pierwszy w historii Filharmonii – **Seniorom**.

Żyjemy w czasach, kiedy dzieci i Dziadkowie są często daleko od siebie. Nie sposób przecenić roli Dziadków w wychowaniu dziecka – ich cierpliwości, spokoju, wiedzy i życiowego doświadczenia. Przebywanie z Dziadkami to dla dziecka same korzyści, a i seniorzy czerpią wiele radości i pozytywnych emocji z kontaktu z najmłodszymi.

Dlatego w czasach „porwanych więzi” Filharmonia wychodzi naprzeciw potrzebom społecznym i umożliwia wspólne cieszenie się muzyką przez najmłodszych i najstarszych. Nasza dobrze sprawdzona audycja „Donuta zaprasza” w tym sezonie nabierze nowych barw. Na salę kameralną zapraszamy jednocześnie dzieci i seniorów, aby wspólnie przeżywać barwy muzyki granej na żywo przez szczecińskich filharmoników. Te międzypokoleniowe spotkania na pewno na długo pozostaną w pamięci „adoptowanych” Dziadków i Wnuków.

Najbliższe terminy:

6 lutego 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

27 lutego 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

13 marca 2023, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

27 marca, poniedziałek – godz. 9:00 i 11:00

Sprzedaż i rezerwacja biletów:

Sprzedaż biletów prowadzona jest w kasie Filharmonii oraz za pośrednictwem strony www.filharmonia.szczecin.pl.

Kasa Filharmonii
tel. +48 91 431 07 20
infolinia +48 539 94 94 54
kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:
od wtorku do czwartku w godz. 13:00–18:00,
w piątek w godz. 13:00–20:00
w sobotę w godz. 10:00–16:00
oraz godzinę przed biletowanym wydarzeniem, którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia jest czynna:
od wtorku do czwartku w godz. 10:00–16:00.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii.

Abonament

Zachęcamy do zakupu abonamentów na nowych zasadach:
przy zakupie przez jedną osobę co najmniej pięciu biletów normalnych/ulgowych na różne koncerty Filharmonii obowiązuje zniżka 20% od każdego biletu.

Filharmonia zastrzega sobie prawo do wprowadzenia zmian w repertuarze.

Znajdą nas Państwo na:
facebook.com/filharmoniaszn | instagram.com/filharmoniaszn | twitter.com/filharmoniaszn

Kartenverkauf und -reservierung:

Der Verkauf der Tickets wird an der Kasse der Philharmonie sowie durch die Website der Philharmonie (www.filharmonia.szczecin.pl) geführt.

Kasse:

Tel. +48 91 431 07 20

Info +48 539 94 94 54

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr,

am Freitag 13.00–20.00 Uhr

am Sonntag 10:00–16:00 Uhr

und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

Info:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der behinderten Menschen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Aboservice:

Wir empfehlen Ihnen, Abonnements nach neuen Regelungen zu erwerben: Beim Kauf von mindestens fünf normalen/ermäßigten Tickets für verschiedene Philharmonie-Konzerte durch eine Person gilt ein Rabatt von 20% auf jede Karte.

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

Unsere Webpräsenz:

facebook.com/filharmoniaszn | instagram.com/filharmoniaszn | twitter.com/filharmoniaszn

Mecenas Roku 2023

Oficjalnym Partner Filharmonii
w Szczecinie jest Dealer BMW Bońkowscy

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii